

महाराष्ट्र सेवा संघ, मुलुंड
८ वे गिरिमित्र संमेलन
११-१२ जुलै २००९

गिरिमित्र जीवन गौरव सन्मान

श्री. रमेश देसाई

महाराष्ट्रात जेव्हा डोंगर भटकंतीच्या वेडाचा मागमूसही नव्हता तेव्हा १९५३ च्या दरम्यान रमेश देसाई, यांची डोंगराशी तसेच गिरिजनांशी ओळख झाली. पुढे मुंबई विद्यापीठामध्ये 'इंटर कॉलेजिएट हायकर्स क्लब' सुरू करण्यात देसाई सरांनी पुढाकार घेतला. साधारण १९६२ पर्यंत सरांनी सह्याद्रीतील प्रचंड भटकंती केली. महत्त्वाचे म्हणजे आपल्या गिरिभ्रमणाच्या सविस्तर नोंदी केल्या एवढेच नव्हे तर, जेथे जाऊ तेथील परिसराचा नकाशा तयार करणे हा सरांचा आणखीन एक गुणविशेष.

१९६३ मध्ये 'युनिव्हर्सिटी हायकर्स अँड माऊटेनिअरिंग सोसायटी' या विद्यापीठाच्या मान्यताप्राप्त गिर्यारोहण संस्थेच्या स्थापनेत देसाई सरांनी महत्त्वाची भूमिका निभावली आहे. याच संस्थेच्या माध्यमातून १९६४ ते ६९ दरम्यान तयार केलेल्या माहिती पुस्तकांमध्ये सरांनी अथक परिश्रमाने तयार केलेले नकाशे, डोंगररांगाची विस्तृत माहिती देणारी तक्ते यांचा प्रामुख्याने समावेश केला होता. ही माहितीपुस्तिका सह्याद्रीच्या डोंगररांगाचे पहिलेच अधिकृत दस्तऐवजीकरण म्हणावे लागेल. युनिव्हर्सिटी हायकर्सच्या सचिवपदाच्या कारकीर्दीत सरांनी अनेक तरुणांना डोंगरांत जाण्यास उद्युक्त केले.

पुढे सरांनी गिर्यारोहणाचे प्राथमिक व प्रगत अभ्यासक्रम पूर्ण केले. १९६५ मध्ये गिरिविहार संस्थेने आखलेल्या 'हनुमान' हिमशिखरावरील गिर्यारोहण मोहिमेत सरांचा महत्त्वाचा सहभाग होता. महाराष्ट्रातून संस्थात्मक पातळीवर आखण्यात आलेली ही पहिलीच गिर्यारोहण मोहीम होती. त्यानंतर १९६८ मध्ये 'मिलाम' ग्लेशिअरच्या मोहिमेत सरांचा सहभाग होता. १९७० मध्ये 'बथरटोली' या हिमशिखरावर आखलेल्या महत्त्वाकांक्षी मोहिमेचे नेतृत्व सरांनी केले होते. बथरटोली साऊथवर सरांनी यशस्वी आरोहण केले.

यानंतरच्या काळात सरांनी मुख्यतः अभ्यास, व्यासंग आणि लिखाणावर भर दिला. सर्व ट्रेकर्सनी मिळून तयार केलेल्या 'ट्रेक द सह्याद्रीज्' च्या पहिल्या आवृत्तीत देसाई सरांनी काढलेले डोंगररांगाचे नकाशे, 'सह्याद्री इनव्हाईटस् यू' सारखे लेख यांचा समावेश होता.

या सर्व काळात सरांचे गिर्यारोहणावरील वृत्तपत्रीय लिखाण सुरू होतेच. इतकेच नाही तर देसाई सरांनी, तब्बल दहा वर्षे देशविदेशातील गिर्यारोहण विषयावरील अनेक पुस्तकांचे चिकित्सक परिक्षण 'टार्गट्स ऑफ इंडिया' मध्ये केले. १९७०-८० दरम्यान युनेस्कोतर्फे ग्लेशिअर अभ्यासाच्या विशेष प्रकल्पात सरांचा सन्मानाने समावेश करण्यात आला होता. दरम्यानच्या काळात पर्यावरणाशी संबंधित अभ्यास सुरुच होता. त्याचीच परिणती 'वाघ आणि माणूस' या प्रसिद्ध पुस्तकात झाली. या पुस्तकास महाराष्ट्र शासनाचा पुरस्कार मिळाला आहे. तर, 'शिवाजी द लास्ट फोर्ट आर्कीटेक्ट' या पुस्तकाची निर्मिती देसाई सरांना देऊन महाराष्ट्र परिचय केंद्राने त्यांच्या व्यासंगाचा बहुमान केला आहे.

सामाजिक बांधिलकीच्या भावनेने सरांनी सांगलीतील 'बळीराजा धरण चळवळ', 'पश्चिम घाट बचाव आंदोलन', 'गोवा मुक्ती संग्राम', 'कृष्णा परिक्रमा' अशा अनेक चळवळींमध्ये प्रत्यक्ष सहभाग तसेच लिखाणद्वारे जनजागरणाचे कार्य केले आहे.

'तिसरा ध्रुव' हे देसाई सरांचे पुस्तक म्हणजे जागतिक स्तरावरील पहिल्या पिढीतील गिर्यारोहकांचा बहुमोल दस्तावेज आहे. परदेशातील तसेच हिमालयीतल पहिल्या पिढीतील गिर्यारोहकांच्या उत्तुंग कार्यावर आणि एव्हरेस्टचा सर्वांगीण वेध या पुस्तकाद्वारे घेण्यात आला आहे.

गिर्यारोहण क्षेत्राच्या सर्वांगीण प्रगती व प्रसाराकरीता दिलेल्या बहुमुल्य योगदानाबद्दल श्री. रमेश देसाई यांना 'गिरिमित्र जीवनगौरव सन्मान' देऊन ऋणनिर्देश करण्यात येत आहे.

*****

गिरिमित्र गिर्यारोहक सन्मान

श्री. वसंत लिमये

वसंत लिमयेची डोंगराशी प्रथम ओळख झाली ती १९७१ मध्ये. सह्याद्रीतील अनेक पपदभ्रमण मोहिमा व प्रस्तरारोहणातून त्याचे डोंगराचे वेड वाढत गेले.

१९७६ मध्ये गिर्यारोहणाचे प्राथमिक शिक्षण व १९७८ मध्ये प्रगत शिक्षण पूर्ण केल्यानंतर वसंताचा कल हिमालयाकडे झुकू लागला. आयटीआयच्या १९७९ जोगिण हिमशिखर मोहिमेचे नेतृत्व वसंताने समर्थपणे पेलले. त्यातूनच त्याच्यातील नेतृत्व गुणाची वाढ होत गेली. मे १९८१ मध्ये जोगिणवरील अल्पाईन पद्धतीची मोहिम, मे ८२ मध्ये कालबलंद मोहिम, तर ९४ मध्ये कामेट शिखर मोहिम या व अशा सुमारे १२ हिमालयीन मोहिमांचे वसंताने यशस्वी नेतृत्व केलं आहे

याच दरम्यान १९८५ मध्ये कोकणकड्याचे आव्हान वसंताच्या नेतृत्वाखाली स्विकारलं गेले. त्यावर्षी आयआयटीच्या चमूने कोकणकड्याच्या उत्तर धारेने अतिशय अवघड मार्गाने कोकणकड्यावर प्रथमच यशस्वी आरोहण केले. वसंताच्या गिर्यारोहण कारकीर्दीवर कळस चढविला तो १९८८ मधील कांचनगंगा या जगातील तृतीय क्रमांकाच्या हिमशिखर मोहिमेमुळे. कांचनगंगावरील ही पहिली भारतीय नागरी मोहिम. अतिशय महत्त्वाकांक्षी व खडतर अशा या मोहिमेचे नेतृत्व त्याने लिलया पेलले. या मोहिमेत दोन गिर्यारोहकांनी आठ हजार मीटरच्या वर कृत्रिम प्राणवायुशिवाय मजल मारली. आठ हजार मीटर उंचीच्या वरील हिमशिखरांवर नागरी मोहिमेचे आयोजन होऊ शकते हा विश्वास त्यातून गिर्यारोहण क्षेत्राला मिळाला.

१९८९ मध्ये वसंताने खास विद्यार्थ्यांसाठी 'रानफुल' संस्थेची सुरवात केली. रानफुलमुळे त्या काळातील अनेक विद्यार्थ्यांना साहस आणि डोंगराची आवड निर्माण झाली.

वसंताने आप्तसू पर्वतरातीमध्ये देखील प्रचंड भटकंती व आरोहण मोहिमा केल्या आहेत. डोंगरातल्या आपल्या अनुभवांवर आधारीत 'धुंद स्वच्छंद' आणि 'कॅम्प फायर' ही अतिशय सुरेख पुस्तक त्याने लिहले आहे.

श्री. वसंत लिमये यांच्या गिर्यारोहण क्षेत्रातील योगदानाबद्दल त्यांना 'गिरिमित्र गिर्यारोहक' सन्मानाने गौरविण्यात येत आहे.

*****

गिरिमित्र गिर्यारोहक सन्मान

श्री. उदय कोळवणकर

१९७५ सालापासून उदयची डोंगर भटकंती सुरू झाली आणि गेली ३१ वर्षे तो या क्षेत्रात कार्यरत आहे. गिर्यारोहणाचे प्राथमिक शिक्षण त्याने १९८३ मध्ये पूर्ण केले.

१९८० ते ८५ च्या दरम्यान उदयने सह्याद्रीमध्ये अनेक प्रस्तरारोहण मोहिमा यशस्वी केल्या. १९८४ मध्ये नेचर लव्हर्स आणि हॉलिडे हायकर्स या संस्थांच्या माध्यमातून माहुली परिसरात आयोजित केलेल्या 'अश्वमेध' मोहिमेत वजीर, करवली, नवरीची करवली, लुझ बोलडर आणि याच समुहातील इतर सुकळ्यांवरील आरोहणात उदयचा सहभाग होता.

१९८३ मध्ये उदयने 'टाटा पॉवर'मध्ये गिर्यारोहणाच्या प्रसारासाठी 'टाटा पॉवर ट्रेकिंग क्लब'ची स्थापना केली.

१९८८ साली जगातील तिसऱ्या क्रमांकाच्या 'कांचनगंगा' हिमशिखरावर आखलेल्या पहिल्याच भारतीय नागरी मोहिमेत त्याचा समावेश होता. या मोहिमेत उदयने ८००० मीटरपेक्षा जास्त उंचीवर कृत्रिम प्राणवायुशिवाय आरोहण

केले. त्यानंतर याच अनुभवाच्या जोरावर त्याने १९९२ मधील अंध व मुक-बधीर गिर्यारोहकांच्या जगातील पहिल्या हिमालयीन मोहिमेचे उपनेतेपद यशस्वीपणे सांभाळले.

कांचनगंगा मोहिमेसाठी वापरण्यात आलेली सर्व साधनसामग्री कांचनगंगा माऊंटेनिअरिंग फाऊंडेशनच्या माध्यमातून सर्व गिर्यारोहकांना वापरण्यास उपलब्ध करून देण्यात येत आहेत. या साधनसामग्रीची देखभाल करणे, साफसफाई व दुरुस्ती इ. कामे १९८८ पासून आजपर्यंत उदय सेवाभावी वृत्तीने करत आहे. त्यामुळेच महाराष्ट्रातील अनेक गिर्यारोहण संस्थांना मोलाची मदत मिळाली आहे. १९९८ मध्ये एव्हरेस्टवरील पहिल्या यशस्वी भारतीय नागरी मोहिमेचे उपनेतेपद उदयने चोखपणे सांभाळले.

श्री. उदय कोळवणकर यांच्या गिर्यारोहण क्षेत्रातील योगदानाबद्दल त्यांना 'गिरीमित्र गिर्यारोहक' सन्मानाने गौरविण्यात येत आहे.

*****

गिरिमित्र गिर्यारोहक

श्री. संजय डोईफोडे

संजयने १९८५ - ८६ मध्ये गिर्यारोहणातील प्राथमिक आणि प्रगत अभ्यासक्रम पूर्ण केला आणि त्यानंतर त्याने मागे वळून पाहिलेच नाही.

पुण्याच्या गिरिप्रेमी संस्थेच्या माध्यमातून सह्याद्रीतील नागफणी, खडापारशी, लिंगाणा, तैलबैला, कळकराय इ. सुळक्यांवर संजयने यशस्वी आरोहण केले. सिंगडाच्या खांदकड्याचं अतिशय अवघड असं रूट ओपनिंगचं आव्हान त्यानं लिलया पेललं. १९८५ मधील ट्रान्स मोहिमेतही तो सहभागी होता.

१९८५ ते २००७ च्या दरम्यान फ्रेंडशिप, हनुमान तिब्बा, प्रियदर्शनी, सुदर्शन, भृगू पर्वत, कामेट अशा अनेक मोहिमा संजयने यशस्वी केल्या. गिरिप्रेमी संस्थेच्या १९९२ मधील संतोपंतवरील पहिल्या यशस्वी भारतीय नागरी मोहिमेत तो शिखरवीर ठरला. १९९३ मध्ये शिविलंग शिखरावरील महत्वाकांक्षी मोहिमेत त्याचा सहभाग होता. १९९८ मध्ये एव्हरेस्ट वरील पहिल्या भारतीय नागरी यशस्वी मोहिमेत संजयचा पूर्वतयारीत मोलाचा वाटा होता. गिर्यारोहण क्षेत्रातील आघाडीच्या 'गिरीप्रेमी', पुणे या संस्थेचे सचिवपद त्याने सांभाळले आहे. प्रस्तरारोहणास प्रोत्साहन देणाऱ्या 'आरोहक' संस्थेच्या स्थापनेत संजयचा पुढाकार होता.

श्री. संजय डोईफोडे यांच्या गिर्यारोहण क्षेत्रातील योगदानाबद्दल त्यांना 'गिरिमित्र गिर्यारोहक' सन्मानाने गौरविण्यात येत आहे.

*****

गिरिमित्र सन्मान 2009

गिरिमित्र गिर्यारोहण (मरणोत्तर)

डॉ. डी. टी. कुलकर्णी

बी. जे. मेडिकल कॉलेजमध्ये असतानाच डी. टी.च्या भटकंतीला सुरुवात झाली. १९८२ ला त्याने गिर्यारोहणाचा प्राथमिक अभ्यासक्रम पूर्ण केला. सह्याद्रीतील प्रचंड भटकंतीबरोबरच बाण, वजीर, तैलबैला अशा अनेक अवघड प्रस्तरारोहण मोहिमा त्याने यशस्वी केल्या.

हिमालयामध्ये सुरुवातीच्या काळात १९८२ ते ८६ मध्ये हॉलिडे हायकर्सबरोबर मुलकिला, माना, नंदाखात व चंद्रभागा रेंज मोहिमांमध्ये त्याचा सहभाग होता. गिर्यारोहण क्षेत्राला अधिक बळकटी येण्यासाठी १९८७ मध्ये डी. टी. ने पुण्यात 'स्पोर्ट्स अँड रिसर्च फाऊंडेशन' ही संस्था स्थापन केली. त्याचवर्षी कामेट, अबिगामिन व माना या शिखरांवर महत्वाकांक्षी मोहिमा आखण्यात आली. त्यापैकी कामेट व अबिगामिन शिखरांवर यशस्वी आरोहण करण्यात आलं. लगेचच १९८८ मध्ये जोगिन एक व तीन हिमशिखरं सर करण्यात आली. १९८८ साली महाराष्ट्र शासनातर्फे क्रीडा

क्षेत्रासाठी देण्यात येणारा मानाचा 'शिवछत्रपती पुरस्कार' डी. टी. च्या गिर्यारोहण क्षेत्रातील उल्लेखनीय कामगिरीबद्दल देण्यात आला.

१९८९ मध्ये त्याने भृगुपंथ मोहिम आयोजित केली, पण ती अयशस्वी झाल्याने परत १९९० मध्ये मोहिम आखून भृगुपंथ शिखर सर केले.

सर्वोच्च हिमशिखर एव्हरेस्टवर पहिली भारतीय नागरी मोहिम आखण्याचा मान डी. टी. कडे जातो. १९९२ साली त्याने अतिशय जिद्दीने हा प्रयत्न केला. एव्हरेस्टच्या साऊथ कोलपर्यंत चढाई केल्यावर तेथेच डी. टी. चा दुर्दैवी मृत्यू झाला. उण्यापुऱ्या १० वर्षांच्या गिर्यारोहणाच्या कालावधीत डी. टी. ने प्रत्येक वर्षी हिमालयात मोहिम आयोजित केली. त्याचबरोबर सह्याद्रीतील भटकंती व प्रस्तरारोहणही केले आणि संस्थात्मक कार्य करून इतरांनाही प्रोत्साहित केले. **कै. डॉ. डी. टी. कुलकर्णी** यांच्या गिर्यारोहण क्षेत्रातील योगदानाबद्दल त्यांना 'गिरिमित्र गिर्यारोहक (मरणोत्तर)' सन्मानाने गौरविण्यात येत आहे.

*****

गिरिमित्र गिरिभ्रमण सन्मान

श्री. पद्माकर गायकवाड

१९८२ च्या दरम्यान पद्माकरची डोंगर भटकंती सुरु झाली. मुंबई विद्यापीठाने प्रस्तरारोहणातील प्रशिक्षण माऊंट अबू येथे तर गिर्यारोहणातील प्रशिक्षण मनाली येथे त्याने पूर्ण केले. याचाच प्रभाव म्हणून की काय पद्माकरने पुढाकार घेत के. एम. सी. कॉलेज, खोपोली येथे अँडव्हेंचर क्लब सुरु केला. पुढे महाविद्यालयीन शिक्षण पूर्ण झाल्यावर १९८३ मध्ये समविचारी मंडळींना एकत्र आणत खोपोलीसारख्या ठिकाणी 'यशवंती हायकर्स' या संस्थेची स्थापना केली. गिर्यारोहणाची आवड सामान्यांमध्ये निर्माण व्हावी यासाठी पद्माकरने यशवंतीच्या माध्यमातून विविध उपक्रम सुरु केले. मुंबईहून साधनसामग्री आणून नाममात्र शुल्क घेत खोपोलीतल्या तरुणांना प्रस्तरारोहणाचे धडे गिरवायला लावण्यात त्याने पुढाकार घेतला. साहसी खेळांना प्रोत्साहन देत विद्यार्थ्यांबरोबरच पालकांनाही गिरिभ्रमंतीची आवड निर्माण करण्याचा प्रयत्न केला. पद्माकरने सह्याद्रीतील ड्यूक्स नोज, लिंगाणा, बिहरी, वानरलिंगी असे सुळके सर केले तसेच हिमालयातील जोगीन १, २, ३, श्री कैलाश, देवतिब्बा, मकरबे अशा मोहिमा यशस्वी केल्या. माऊंटन रेस्क्यू तंत्राची जाण करून देण्यात व 'यशवंती हायकर्स'ला त्यामध्ये पारंगत करण्यात पद्माकरचा मोलाचा वाटा आहे. आजवर यशवंती हायकर्सने गिर्यारोहकांबरोबरच डोंगरातील इतर अपघातांमध्ये मदत व बचाव कार्य केले आहे. आज या संस्थेने रौप्यमहोत्सवी टप्पा ओलांडला आहे.

श्री. पद्माकर गायकवाड यांच्या या संस्थात्मक योगदानाबद्दल त्यांना 'गिरिमित्र गिरिभ्रमण' सन्मानाने गौरविण्यात येत आहे.

*****

गिरिमित्र सामाजिक कार्य सन्मान

दुर्गमित्र

गडकिल्ल्यांच्या संवर्धनाच्या क्षेत्रात धडपडणारी काही मंडळी १९९२ मध्ये संघटीत झाली आणि याच कार्यासाठी 'दुर्गमित्र' संस्थेची स्थापना करण्यात आली.

विविध संस्थांमधील सुमारे चारपाचशे कार्यकर्त्यांच्या सहकार्याने त्यांनी माहुली, पेठ आणि तिकोना किल्ल्यांवर संवर्धनाचे अनेक उपक्रम सुमारे सात वर्षे यशस्वीपणे राबविले. याच कालावधीत तब्बल ४० ते ५० श्रमदान शिबिरांच्या माध्यमातून पेठ किल्ल्यावरील पायऱ्या, टाके, गुहा सफाई, माहुलीवरील मूळ दरवाजाची व देवड्यांची सफाई, तळे उपसणे, वाडा साफ करणे अशी विविध कामे करण्यात आली. दुर्ग संवर्धनाच्या माध्यमातून इतिहासाचे जतन करित गावकऱ्यांना समवेत घेत सामाजिक बांधिलकी जोपासण्याच्या एका अनोख्या कार्याला त्यांच्यामुळे चालना मिळाली. खऱ्या अर्थाने महाराष्ट्रातील दुर्गसंवर्धन कार्याला दिशा देण्याचे काम 'दुर्गमित्र' मुळे झाले.

‘दुर्गमित्र’ संस्थेने केलेल्या या महत्वाच्या सामाजिक कार्याबद्दल संस्थेला ‘गिरिमित्र सामाजिक कार्य’ सन्मानाने गौरविण्यात येत आहे.

*****

उत्कृष्ट गिर्यारोहक २००८ - २००९

श्री. सायरस श्रॉफ

१९८५ पासून डोंगराच्या प्रेमात पडलेल्या सायरसने १९९० मध्ये गिर्यारोहणाचा प्रगत अभ्यासक्रम पूर्ण केला. त्यानंतर श्रीकैलाश, अंबाले, संतोपंथ आणि ग्या यासारख्या एकाहून एक अवघड हिमशिखरांवर यशस्वी आरोहण केले.

२००९ च्या मे-जून महिन्यांमध्ये ‘हिमालयन क्लब’तर्फे आयोजित करण्यात आलेल्या ‘लंपाक’ मोहिमेचे नेतृत्व सायरसने केलं. या मोहिमेत गढवाल हिमालयातील नंदादेवी परिसरातील कालाबंका ग्लेशिअरमध्ये असलेल्या लंपाक नॉर्थ (६१८१ मीटर) या अवघड शिखरावर प्रथमच यशस्वी आरोहण करण्यात आले. नैऋत्यकडा व दक्षिण धारेच्या मार्गाने करण्यात आलेल्या अवघड चढाईसाठी जवळजवळ १६ रोप फिक्स करण्यात आले होते. कठीण बर्फाच्या उभ्या भिंती आणि ग्लेशिअरमधील क्रिवायसेस अशा सारख्या अडचणींचा सामना करीत गाडीवाट सोडल्यापासून केवळ दहा दिवसात शिखर माथा गाठण्यात आला.

सायरस श्रॉफ यांना हिमालयनी मोहिमांमधील या यशस्वी कामगिरीसाठी २००८- २००९ चा ‘उत्कृष्ट गिर्यारोहक पुरस्कार’ देऊन गौरविण्यात येत आहे.

*****

उत्कृष्ट प्रस्तरारोहक २००८ -२००९

श्री. रणजित शिंदे

रणजितची प्रस्तरारोहणाची कारकीर्द २००५ पासूनसुरू झाली आणि तैलबैला, कळकराय, ड्युक्स नोज अशा अवघड सुळक्यांवरील आरोहणाने ती बहरत गेली आहे.

२००८ -२००९ मध्ये त्याने त्यावर कळस चढविला. डिसेंबर २००९ मध्ये ‘भूमी’ सुळक्यावरील चढाई यशस्वी करण्यात आली. जानेवारी २००९ मध्ये त्याने ड्युक्स नोजवरील अवघड मार्गाने सेव्हन बी प्लस श्रेणीचे आरोहण केले आहे. नोव्हेंबर २००८ मध्ये कोकणकड्यावरील अल्पाईन पद्धतीच्या प्रस्तरारोहण मोहिमेत दोन दिवसात एकूण १४०० फूट आरोहणापैकी ९०० फूटांचे रुट ओपनिंग केले.

रणजित शिंदे यांना स्तरारोहणातील कामगिरीसाठी २००८ -०९ चा ‘उत्कृष्ट प्रस्तरारोहक पुरस्कार’ देऊन गौरविण्यात येत आहे.

*****

गिरिमित्र शरद ओवळेकर विशेष सन्मान

सह्याद्री मित्र, महाड

गड किल्ल्यांच्या पायथ्याचे, दऱ्याखोऱ्यातले ग्रामस्थ म्हणजे सर्व डोंगरभटक्यांचे खरे मित्र. लिंगाणा माचीवरील बबन कडू या अशाच एका डोंगर मित्रला शासकीय अनास्थेचा फटका बसला होता. लिंगाणा माची गावाच्या स्थलांतरीतांमध्ये समावेश न झालेल्या बबनची परिस्थिती पाहून महाडच्या ‘सह्याद्री मित्र’ संस्थेने त्याचे घरकुल उभे करण्याचा संकल्प केला. संस्थेची गंगाजळी वापरून कामाचा शुभारंभ पण केला. पुढे इतर डोंगरवेड्यांनी, अनेक गिर्यारोहण संस्थांनी तसेच व्यक्तींनी मदतीचा हात पुढे केला. याच मदतीतून घर आकार घेत गेलं आणि आज बबन कडूच्या कुटुंबियांना हक्काचं घर लाभलं.

सह्याद्री मित्र संस्थेने सामाजिक बांधिलकीच्या भावनेतून केलेल्या या कार्याबद्दल संस्थेला ‘गिरिमित्र शरद ओवळेकर विशेष पुरस्कार’ देऊन गौरविण्यात येत आहे.

*****

गिरिमित्र विशेष सन्मान

कु. कृष्णा पाटील

२००९ मध्ये सर्वोच्च हिमशिखर एव्हरेस्टवर यशस्वी आरोहण केल्याबद्दल कृष्णा पाटील हिचा 'गिरिमित्र विशेष सन्मान' देऊन गौरव करण्यात येत आहे.

---समाप्त---